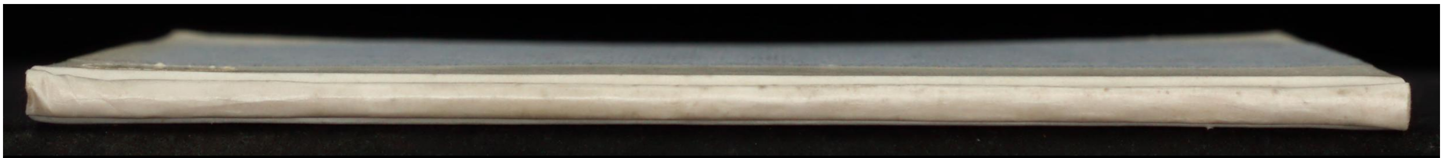
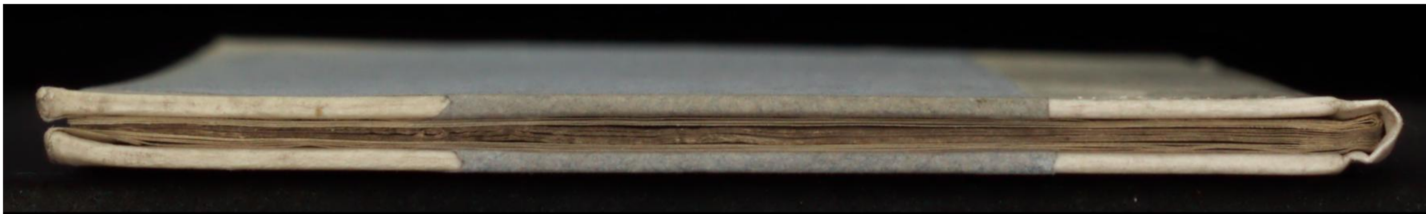
227
E 59

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
227 E 59

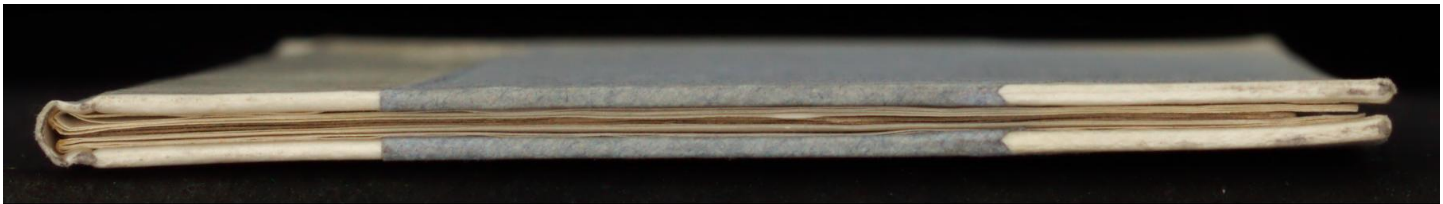

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
227 E 59

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
227 E 59

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
227 E 59

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
227 E 59

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
227 E 59

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
227 E 59

~~10 K I 40~~
227 E 59
NKr 257

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
227 E 59

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
227 E 59

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
227 E 59

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
227 E 59

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
227 E 59

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
227 E 59

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
227 E 59

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
227 E 59

Magni Baſilij Ceſaree ciuitatis Archi epī ad nepotes ſuos pulchrum opuſ- culū quō legendi ſint libri ſecula res maximeqꝫ poete et qui eorum refutandi

KONINKL. BIBLIOTHEEK 'S HAGE

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
227 E 59

Liber Baſilij

¶Leonardi Arretini ad colluciũ ſalutatum prefatio in magni Baſilij liberum incipit feliciter

Go tibi hunclibrum colluci: ex media (vt aiunt) gre⸗
cia delegi. vbi eiuſcemodi reruꝫ magna copia eſt. et in
finita pene multitudo. Nec veritus ſum. ne abs te. vt
parum liberalis ac ſane ingratus accuſarer. ſi ex tanta
abundãtia hoc tam ꝑuũ munus ad te mitterem. ne⸗
qꝫ eni id nũc ago (neqꝫ ita amẽs ſuꝫ) vt exiſtimẽ hac tantula re ſum
mis tuis erga me bñficijs ſatiſfacere poſſe. Sed vt mercatores ſolẽt
degustationẽ aliquã reꝝ venalium accipere. quo facilius de illarũ
emptione deliberare queant. ſic ego quuꝫ cuperẽ ꝓ tuis ſingularibꝰ
meritis. ſũmaqꝫ in me beniuolẽtia ꝗcqͦd mea opa. labore induſtria
efficere poſſeꝫ. in te vnum cõferre. hunc tibi libꝝ tranſcripſi quaſi de
guſtationẽ quãdã ſtudioruꝫ meorum. que ſi tibi doctiſſimo homi
ni probata eſſe ſenſero. maiora cum fiducia deinceps aggrediar. tuo
grauiſſimo atqꝫ optimo iudicio cõfirmatus. Et iã nõ ꝑuis munuſ
culis. ſed maioribꝰ tecũ agã quanqꝫ id. qͦd de muneris paruitate ſu
pradixi. non ad librum ipſũ. ſed ad cõuertendi laborem referri volo
Nam etſi liber ꝑ ſe breuis eſt tantũ tamen ponderis ei adijcit Baſi
lij nomẽ. vt magnus putari debeat auctoritate ſcribẽtis. ꝙ quidem
apud grecos tãta eſt. vt ⁊ ſeueritate vite. ⁊ ſanctimonia morum. ⁊ p̄
terea optimarũ artiũ ſtudio. ſacrarumqꝫ litterarum doctrina cete⸗
ris ferme oĩbus exiſtimetur precellere. Sed quum ſint ꝑmulti at⸗
qꝫ inclyti libri. ꝗs ille accuratiſſime ſcriptos reliquit. nos in preſen
tia hunc potiſſimũ delegimꝰ. ꝙ maxime eũ conducere ad ſtudia no
ſtra arbitrati ſumꝰ. Atqꝫ eo libẽtius id fecimus. ꝙ auctoritate tanti
viri ignauiã ac peruerſitatẽ eorum cupiebamus refringere. qui ſtu
dia humanitatis vituperãt. atqꝫ ab ijs õnino abhorrẽdum cenſent
Quod ijs cõtingit fere. ꝗ ea tarditate ingenij ſunt. vt nihil altuꝫ ne
qꝫ egregiũ valeãt intueri. ꝗ quum ad nullam partem humanitatis
aſpirare ipſi poſſint. nec alios ꝗdẽ id debere facere arbitrãtur. Sed
hos cũ ſua ignorãtia relinquamus. neqꝫ eñ digni ſunt de ꝗbus ver
ba fiant. ⁊ iam Baſiliũ ipſuꝫ audiamus. in ꝗ animaduerte queſo
quanta grauitas ſit.

¶Sequuntur tituli preſentis libelli

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
227 E 59

Liber Baſilij

¶ Tituli preſentis libelli

¶ Prologus

¶ Que ad eternam vitam ꝯſequendam ꝯferunt. ea ſola querenda eſſe. ac in bonis numeranda

¶ Quantum inter eternam ⁊ preſentem vitam interſit

¶ Primū poetis. oratoribꝫ. aliiſqȝ ſcriptoribꝫ ꝓbatis. deinde ſ̃o ſa
cre diſcipline. q̄ ad eternam vitā ducit. operā dandā eſſe.

¶ Qua in re cōueniant differātqȝ theologia ⁊ extranee diſcipline

¶ Quo pacto accipiende ſint extranee diſcipline. ⁊ ṗmo de legendis poetis

¶ Quomodo legendi ſint oratores.

¶ Qua de cauſa poete ſint. hiſtoriciqȝ legendi

¶ Qua de cauſa ⁊ quo pacto pħos legere debeamus.

¶ Propter exempla claroꝝ viroꝝ que a poetis hiſtoriciſqȝ referuntur. ipſos non negligendos eſſe

¶ Ex diſciplinis extraneis. dūtaxat vtilia et ad finem humane vite attingendū cōferentia excerpenda eſſe

¶ Q̄ nō. niſi multiſ laboribꝫ exercitatōibuſqȝ. vitā meremur eternā

¶ Quonā mō cibis ⁊ ornamētis erga corpus nos gerere debeamꝰ.

¶ De mentis expiatione ꝑ ꝯtemptum eaꝝ. quas ſenſus nobis porrigunt voluptatum

¶ Deſpiciendū eſſe corpus. nec multū cure ei impendendum

¶ De cōtemptu corꝑis. quē conſequit̃ ꝯtemptus diuitiaꝝ

¶ Adulationē oſtentationemqȝ fugendā eſſe

¶ Minutatim ⁊ vndequaqȝ cogendū eſſe. quod ad eternam vitā conſequendā cōducere videatur

¶ Q̄ nō retardemur ex eo. qꝛ q̄ ad vitā eternā ducūt. ſunt laborioſa

¶ Magni Baſilij Ceſaree ciuitatis Archiepi̅ ad nepotes ſuos pulchrum de legendis libris ſecularibꝫ. opuſculum. titulis. rubriciſqȝ interſtinctū incipit foeliciter

¶ Prologus

Multa ſunt filij. que hortant̃ me ad ea vobis ꝯſulenda. q̄ optima eſſe duco. queqȝ vobis. ſi illa ſeqmini. ꝓfutura cōfido Quippe ⁊ hmōi etas. ⁊ multaꝝ reꝝ vſus. ⁊ inſuper (qđ omnia maxime docet) in vtrāqȝ ꝑtem mutatiōes ſatis eſſe expertū. humanaꝝ reꝝ me fecere peritum Jtaqȝ poſſu̅ iis

quí nuꝑ vitã ingreſſi ſunt quaſi viã aliquã. qua tutiſſime ꝓficiſcan
tur oſtendere. Accedit ad hoc ꝙ naturali quidẽ neceſſitudie me poſt
parẽtes nemo ẽ vobis ꝓpinquior. quãobrẽ ego quidẽ erga vos nec
min⁹ beniuolẽtie habeo. quã ipſi parẽtes. vos autẽ puto (niſi forte
me vĩa fallit opinio) quũ me ituemi parẽtũ deſiderio haud q̃q̃ꝫ mo
ueri. Si igit̃ que a me dicẽt̃. ea vos ſuſcipe ac ſequi parati eſtꝭ in ſcdo
eritis ordie laudatoꝝ apud Heſiodũ. Si min⁹. ego ſane nihil mole
ſtũ dicã Uos aũt meminiſtis carminũ illoꝝ. in qb⁹ ille poeta inquit
Optimũ illũ eſſe. qui ꝑ ſeipm̃ q̃ agẽda ſunt cõſpicaret̃. ſequẽti autẽ
gradu q̃ alioꝝ cõſilia ſequeret̃. qui ṽo ad neutrũ horũ aptus eſſet eũ
penit⁹ eſſe inutilẽ Nec vos vlla admiratio teneat. ſi q̃tidie ad mg̃ros
eũtib⁹ vobis veterũq̃ꝫ viroꝝ et ingenio ꝛ doctrina preſtãtiũ. per ea q̃
illi ſcripta reliq̃re. cõtinuũ vſuꝫ ꝛ familiaritatẽ habẽtib⁹ ego aliq̃d
vtili⁹ ex meipſo inueniſſe ꝓfitear. Equidẽ hoc ipm̃ monitur⁹ venio.
nõ oportere vos eiuſmodi virꝭ ita mẽtis vr̃e gubernacula ꝑmittere
vt q̃cũq̃ꝫ dicãt ea ſeq̃mini ſꝫ id dũtaxat qδ vtilitatẽ affert ab illis acci
piẽtes. ſcire etiã. ſi ſit op⁹ contẽnere. Que igit̃ ea ſint. ꝛ quẽadmodũ
diſcernant̃. id iam vobis aperiam hinc ſumẽs initiũ

¶Que ad eternã vitam cõſequẽdam cõferũt.
ea ſola querẽda eſſe. ac in bonis numerãda.

Os quidẽ o filij hãc humanã vitã nihil oĩno eſſe arbitramur
nec bonũ quicq̃ꝫ exiſtimãdũ cenſem⁹. neq̃ꝫ appellãdũ. quod
nobis vtilitatẽ huc uſq̃ꝫ ſuppeditet. nõ itaq̃ꝫ dignitatẽ. nõ amplitu
dinẽ maioꝝ. nõ corꝑis vires. nõ formã nõ magnitudinẽ. nõ a cun-
ctis homĩb⁹ habitos honores. nõ ipm̃ imperiũ. nõ quicq̃d dici p̃t in
hac vita excellẽs. ſed lõgi⁹ nr̃e ꝓcedũt ſpes. ꝛ ad alteri⁹ vite p̄paratio
nẽ cuncta molimur. Que igit̃ ad hãc vitã ꝯferũt. ea nos totis virib⁹
optãda querẽdaq̃ꝫ eẽ arbitramur Que ṽo illuc vſq̃ꝫ ꝑuenire neq̃unt
vt nulli⁹ momẽti deſpiciẽda

¶Quãtũ inter eternã ꝛ p̄ñtem vitã interſit

Uenã tñ iſta ſit vita; et q̃ pacto illa viuat̃; id ſane oñdere pl⁹
negocij eſſet. quam nos in p̄ñtia ſuſceperim⁹. maiores etiã
auditores. quã ipſi nũc eſtis. ad ꝑcipiẽdũ req̃rit Hoc ſolũ quũ di-
xero. ſatis abũde vobis dixiſſe putabo Si q̃s oẽm poſt creatos ho-
mines foelicitatẽ mẽte cõcipiat. ſimulq̃ꝫ in vnũ ꝯgerat vniuerſam.
ne ꝑuã quidẽ ꝑtẽ illoꝝ bonoꝝ adeq̃re ꝯperiet Sꝫ ab mĩmo illi⁹ vi
te bono. oĩa hũana ſil' collecta magis abeſſe. quã vmbrã ꝛ ſomniuꝫ
a veris reb⁹ Jmmo ṽo (vt ꝓpiori vtar ſilitudine) quãto in oĩ re ꝑ⁹

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
227 E 59

cioſior eſt anima q̄z corpus. tanta vtriuſq̄z vite differentia eſt

¶ Primū poetis. oratoribꝫ. alijſq̄z ſcriptori
bus ꝓbatis. Deinde vero ſacre diſcipline q̄
ad eternā vitam ducit. operā dandā eſſe

D hāc porro vitā ſacri ducūt ſermones ꝑ occulta nos erudien
tes Donec tñ ꝓfundū illoꝝ ſenſuz. ꝑ etatē nob ꝑcipe poſſe non
licet. in alijs nō oīno diuerſis. q̄ſi in vmbris q̄buſdā ſpeculiſq̄z. ocu
los mētis exercere debem⁹. eos imitātes q̄ ad certamē ſe ꝯparāt. q̄ ꝛ
ſaltu ꝛ motu manuū in ludo exercitati. callidius deinceps in certa
men deſcendūt. ꝛ nobis ꝓfecto certamē quoddā incūbere putandū
eſt. ꝛ quidē oīm certaminū maximū. cuius gr̄a cūcta tentāda ſunt
et totis viribꝫ incūbendū ad huiuſce rei p̄parationē. ꝛ poetis ꝛ ora-
toribꝫ ꝛ ſcriptoribꝫ ceteris. oībꝫ deniq̄z hoībꝫ inherenduz. vñ nob ad
ingenij exercitationē aliq̄ ſit aſſecutura vtilitas Velut igit̄ ij qui tin
gunt quum p̄mo q̄buſdā modis id qḋ colorē recepturū ſit p̄para-
runt. tandē poſtea florem ſuꝑ inducūt. ſiue purpureū. ſiue quēuis
alium Eodem nos itidem modo (ſi vt indelebilis ſit apud nos pro
bitatis ſentētia cupimus) quum ijs extraneis diſciplinis fuerim⁹
imbuti. tum ſacris ꝛ occultis operā dabimus. ꝛ q̄ſi ſolem in aqua
prius videre aſſuefacti. ad ipſam lucem dirigemus intuitum

¶ Qua in re cōueniant differantq̄z Theologia ꝛ extranee diſcipline

J qua igit̄ ꝯueniētia vtriuſq̄z ſit. ꝑutilis nob erit tal' cognitio.
ſi āt nulla ſit. ea tñ ad inuicē ꝯferre. ꝛ in q̄ differāt internoſcere.
nō paꝝ nob fruct⁹ p̄bebit ad potioris vite ꝯfirmationē Sꝫ q̄ ſilitu
dine vtemur ad hāc rē oñdendā: Nēpe vt plāte ꝓpa v̄t⁹ ē fructū ꝓ
ducere. afferūt tñ aliquē ornatum ꝛ frōdes ipſe circa ramos diffuſe
Jta ꝓfecto. ꝛ aīe q̄dē p̄cipu⁹ fruct⁹ ē veritas. nō inamenū tñ ē hac ex
tranea circūdari ſapīa. q̄ tāq̄z frōdes q̄dā. ꝛ fructui tegmē p̄beat. et
ſpēm intuētibꝫ letiorē oñdat Hoc feciſſe aiunt moyſen illū ſumma
prudētia virū. cui⁹ apud oēs gētes maximū ē in ſapiētia nomen. q̄
nō p̄us ad dei ꝯtēplationē acceſſit. q̄z in egyptioꝝ diſciplinis mentē
exercuiſſet Hec eadē ferūt de Daniele ſapiēti. q̄ cū apud babylonios
chaldeoꝝ ſapīam ībibiſſet. poſtea reꝝ diuinaꝝ attigiſſe doctrīnā fert

¶ Quo pacto accipiende ſint extranee diſci
pline: ꝛ primo de legendis poetis

Ed iam ſatis abūde demōſtratū eſt. nō inutilē eē mentibꝫ no-
ſtris hanc extraneā ſcientiā. Nunc vero quo pacto illa nobis
accipiēda ſit. dicendū videt̄ Primo igit̄ vt a poetis incipiā. cū illi va

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
227 E 59

rῑ multiformeſqȝ ſint. nō oībꝫ q̄ ab ipſis dicunt᷑ adhibēda ē mēs. Sȝ
cū excellentiū viroꝝ dicta aut facta ꝯmemorāt. tūc tota mēte moue
ri atqȝ inflāmari debemꝰ. maximeqȝ conari vt tales ipſi ſimꝰ. q̄les
illi fuere. quū ꝟo in improboꝝ hoim mētionē incidūt. fugiēda ē illo
loꝝ imitatio. aureſqȝ claudēde. nō ſecꝰ atqȝ ipſi ferūt Ulyſſem ad ſi
renū cantꝰ. Ꝑ eē eīn ꝯfabulatōis via q̄dā ſunt ad facinora. Quāob
rē oī diligētia curandū ē. ne inter illā quā plerūqȝ ſermones hn̄t feſti
uitatē. latēter admittamꝰ aliq̄d mali vt hi q̄ venena melle pmixta
abſorbēt. Nō igit᷑ laudabimꝰ poetas. neqȝ cū iurgia referūt. neqȝ cū
ſcurras. aut amātes. aut ebrios. aut dicaces imitant᷑. neqȝ cū diuite
mēſa cātuqȝ diſſoluto foelicitatē definiunt. mīme ꝟo quū de dijs
aliq̄d dicūt. ꝛ maxīe quū de illis ita narrant. q̄ſi plures ſint atqȝ diſ
cordes. Nā apd̄ eos. ꝛ frat᷑ in frēm ꝯiurat. ꝛ parētes filijs. ꝛ filij pa
rētibꝫ inferūt bella. deoꝝ ꝟo adulteria atqȝ amores ꝛ ſcelestos cōcu
bitꝰ ꝛ eos maxīe ſummi ac pͥncipis oīm (vt illi aſſerūt) Jouis. q̄ ne
de pecudibꝫ quidē ſine rubore q̄s diceret. ijs relinq̄mꝰ q̄ in ſcena ꝟſ
ſant᷑. Hec eadē dicēda ſunt de ceteris ſcriptoribꝫ. ꝛ tūc maxime quuȝ
ad voluptatē loquunt᷑

¶ Quō legendi ſint oratores

Ed nec oratoꝝ artē in mētiendo imitabimur. neqȝ eīn in iudi
cio neqȝ vſquā alibi. mētiri nos decȝ. q̄ rectū ac veꝝ iter vite ele
gimꝰ. q̄bꝫ inter dicta ſit mēdacia legis p̄cepto Sȝ tūc maxime orato
res amplectemur. quū aut ꝟtutē extollūt. aut vitia effulmināt. Ut
eīn ex floribꝫ ceteri q̄dē nihil ſumūt p̄ter odorē atqȝ colorē. apes ꝟo ꝛ
mella inde ſciūt excerpe. ita q̄ nō ſolū ꝟboꝝ feſtiuitatē ſequunt᷑. fru
ctū aliquē pcipere pn̄t. Sȝ qm̄ in apū mētionē incidimꝰ. pſeq̄mur
hāc ſilitudinē Jlle eīn nec oēs parit᷑ flores adeūt. nec ſi q̄s adeūt eos
totos abſumūt. ſȝ eo ſolo ablato. qd̄ opi ſuo aptū ſit reliquū omne
valere ſinūt Et nos q̄ȝ (ſi ſapimꝰ) quū id excepimꝰ qd̄ veritati ami
cū ꝯſentaneūqȝ ſit. cetera oīa trāſgrediemur Et velut in roſis legen
dis ſentes vitamꝰ. ita q̄ntū vtiliter ſcriptū ē accipiētes. reliq̄ q̄ noce
re pn̄t declinabimꝰ. Principio igit᷑ diſciplinaꝝ quālibet ꝯſiderare
oportet. ꝛ ad finē dirigere. lapides ad filū dorico ꝓuerbio redigētes

¶ Qua de cauſa poete ſint hiſtoriciqȝ legendi.

T qm̄ ad hāc noſtrā vitā p ꝟtutē aſcēdit᷑. ꝟtus aūt ipſa multū
a poetis. multū ab hiſtoricis. multo etiā magꝭ a philoſophis
laudat᷑ eoꝝ ꝟbis maxime eſt inherendū. neqȝ eīn parū vtilitatis hȝ
cōſuetudo q̄dā ꝛ familiaritas virtutū mētibꝫ iuuenū animiſqȝ in
fuſa. quū maxime inherere ſoleāt ꝛ pene indelebilia eſſe. q̄ in tenera

etate diſcunt̃. ꝓpter aīoꝝ mollicie͂ ꝓfunde inuſta Et q̇d aliud Heſio
dū voluiſſe putandū eſt. quū illa ſcripſit carmina q̄ vniuerſi decan
tant: Aſpera inq̇t ꝑmo ⁊ pene inuia ⁊ ſudoris cōtinui ⁊ laboꝝ ple-
na eſt via. q̄ ad virtute͂ ducit. quāobrez nec cuiuſuis eſt ꝓpter ardui
tate͂ illā capeſſere. nec capeſſenti facile ad cacume͂ euadere Sꝫ vbi id
ſupaueris. ex eius faſtigio videre licet. vt via illa leuis ſit ⁊ pulchra
vtqꝫ expedita ⁊ facilis ⁊ lōge iocūdioꝛ. qꝫ altera que ad vitia ducit.
quā vniuerſam ſimul arripi poſſe ipſe ide͂ poeta teſtat̃. Mihi q̇dez
videt̃ nihil ob aliud. qꝫ vt nos ad virtute͂ ꝓbitate͂qꝫ adhortaret̃ iſta
dixiſſe. ne laboribꝫ victi an̄ fine͂ deſiſterem⁹ Sꝫ ⁊ ſi q̇s alius ſil̃r vir-
tute͂ laudarit. eius ſermones ꝓmptiſſime recipiem⁹. Ego aūt e quo-
dā viro q̄ ad inueſtigādas poetaꝝ mētes acutiſſim⁹ habet̃ audiui.
quū diceret totā Homeri poeſim laude͂ eſſe virtutis. oīaqꝫ illi⁹ poe
te huc tēdere. niſi q̇d interdū incidēs ſit. verū in eo loco vel maxime
id patere. quū finxit cephalanoꝝ duce͂ naufragio eiectū tā ſpectabi-
le͂ fuiſſe. vt illos q̇bꝫ ⁊ ſolus ⁊ nud⁹ apparuit. verecūdia aliq̄ auer-
tere. q̄n̄ quide͂ ꝑ veſtibꝫ virtute illū dixit ornatū. vt primū regina re-
uerita ſit eū. deinde reliq̄ pheacū multitudo tāti putauit. vt relictis
epulis quibꝫ comeſabant̃ vnū illū cūcti intuerent̃. nullūqꝫ coꝝ eſſe
qui eo tp̄e magis quicq̄ꝫ ab diis optaret. qꝫ Ulyſſen fieri quanq̄ꝫ et
nudū ⁊ naufragū. Solebat ille poetaꝝ interpres hoc in loco clara
voce clamare O hoīes ſit vobis cura v̄tutis. q̄ ⁊ cū naufrago ſimul
enatat. ⁊ in littore nudū eiectuꝫ fortunatis pheacibꝫ venerabilioꝛez
oſtēdit Et ꝑfecto ita res ē. cetera oīa nō magis poſſidentiū ſt̄ quam
cuiuſqꝫ. vt in talari ludo huc illucqꝫ trāſeūtia Sola v̄tus ⁊ viuenti
et mortuo ſtabilis ē ⁊ firma poſſeſſio Qua rōne motus mihi videt̃
Solon cū inq̇t ad diuites At nos nō ꝑmutabim⁹ cū v̄tute diuiti-
as. q̄m̄ v̄tus firma ē. diuitias ꝟo alias ali⁹ poſſidet Silia his ſt̄ ⁊
a Theognide dicta q̄ inq̇t. deū (quecunqꝫ tande͂ is ſenſerit) varie ho
minibꝫ talētū appēdere. alio em̄ tp̄e diuitias affluere. alio nihil poſ
ſidere ¶ Hec eade͂ a Prodico ſophiſta q̇dā in loco ſuoꝛuꝫ libroꝝ de
v̄tute ac vitiis ſapiētiſſime ſcripta ſt̄. cui q̇de͂ ꝑſtande ſt̄ aures. neqꝫ
em̄ ſpernēdus ē ille vir Js ꝟo ita inq̇t q̄ntū ego memini (nā ei⁹ v̄ba
nō teneo. niſi ꝙ ſine metro ſic ait) Hercule͂ cū is adoleſcēs eſſet veſtre
ferme etatis. diu ſecū multūqꝫ dubitaſſe vtram viā caperet: quum
duas videret. vnā voluptatis. alteram virtutis Jnter ambigendū
aūt duas acceſſiſſe matronas. has vero ee͂ ⁊ virtute͂ ⁊ maliciam ſta-
tim quide͂ igit̃ etſi ille ſileret. manifeſtā fuiſſe diuerſitatem illarum.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
227 E 59

videri em̄ alterā accuratiſſime ornatā. fluentē delicijs. ⁊ oīm volu-ptatū examē poſt ſe trahentē. Hec itaqꝫ oīa oſtētantē ⁊ multo etiam plura pollicentē ſecū trahere Herculē tētauiſſe. Alterā vero aſperaꝫ et durā ſeuereqꝫ intuentē talia ecōtra dixiſſe. Polliceri ſe nec volupta tē aliquaꝫ. nec quietē. ſed labores. ꝑicula. ſudoreſqꝫ infinitos terra mariqꝫ tolerādos. premiū autē illoꝝ fore (vt ille aiebat) deū fieri. et hanc demū Herculem ſecutum fuiſſe.

¶ Qua de cauſa ⁊ quo pacto philoſophos legere debeamus.

Et fere oēs q̄ mō aliq̄d in phia ſcripſere. vt quiſqꝫ maxime po-tuit. virtutē laudarūt quibꝫ ſane credenduꝫ eſt. conandūqꝫ vt in vita noſtra id oſtēdamꝰ. Nā q̇ſquis ea. q̄ alij ꝟbis dūtaxat philo ſophanꝫ. rebꝫ ipſis affirmat. is vere ſapit. ceteri velut vmbre volitāt Nec ſecus ea res ſe hꝫ. quā ſi pictor egregiā viri formā imitatꝰ ſit. h aūt reuera talis exiſtat. qualē ille in tabula expſſerit Qui em̄ virtu-tē in cetu hoīm laudāt. ampliſſimiſqꝫ ꝟbis extollūt. ipſi ꝟo ⁊ libidi nē tēperantie. ⁊ queſtū iuſticie aňponūt. hi mea ſnia nihil differunt ab hiſtrionibꝫ. q̄ cū poemata in ſcena agūt ſepe vt reges vel vt poten tes ꝓdeunt. quū neqꝫ reges ſint. neqꝫ potētes. neqꝫ oīno forſitā libe ri Atq̄ muſicus quidē. ſi id vllo mō vitare pt. nunq̄ꝫ patiꝫ liraꝫ ſibi diſſonare. neqꝫ chori p̄nceps incōcinnū ſibi choꝝ habere. Ipſe vero quiſpiā ſecū diſſidebit. neqꝫ vitā cōſentaneā ꝟbis p̄ſtabit. Sed Eu-rypede auctore. linguā quidē iuraſſe dicet. mentē vero iniuratā mā ſiſſe. ⁊ bonū videri. quā eſſe magis cupiet At hic eſt vltimus iniurie terminus. ſi q̄d credere oportet Platoni. bonū videri quū non ſis.

¶ Propter exēpla claroꝝ viroꝝ. que a poetis hiſtoriciſqꝫ referunꝫ ipſos non negligendos eſſe.

e Aigiꝫ q̄ de virtute ſcripta ſunt. ita vt dcm̄ eſt accipiēda cenſeo. Quum aūt p̄clara facta maioꝝ. aut memorie ſucceſſione. aut poetaꝝ vel hiſtoricoꝝ libris vſqꝫ ad noſtrā etatē ꝯſeruata ſꝫ. nec hu ius q̄dē generis vtilitatē negligemus. vt ecce Pericles athenienſis. quum eū quidā ex fori hoībꝫ ꝓbris laceſſeret. nihil eſt irritatus. ne-qꝫ aio ꝯmotus. ſed ꝑ vniuerſum diē ꝑſeueratū eſt. cū ille nullo ma-ledicto abſtineret. hic vero tanq̄ꝫ ea res nihil ad ſe ꝑtineret ꝯtēneret. Veſpere aūt iā facto ⁊ tenebris exortis quum iurgator ille vix eo tē pore abire vellet Pericles famulo cū lumine accito ꝓſecutꝰ eſt ipm̄ vt ſibi quā lōga eſſet ad phiam exercitatio Itē quū q̇dā iratus Eu-clidi megarēſi necē minareꝫ. idqꝫ ſe facturū iuramēto firmaret Eu-clides cōtra iurauit. ſe ꝑfecto illū placaturū. effecturūqꝫ. ne ſibi in-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
227 E 59

ſenſus foret Quā opepreciū eſt aliqͦd huiuſcemodi exēplū ſuccurre-
re mētibꝫ hoim iā ira efferueſcentiū Tragedie em̄ neq̄q̄ eſt credendū
dicēti. in inimicos armabit ira manus. ſ3 potiſſimū eſſet nullo mō
iraſci Sin id fieri nō pt. at rōnis freno moderandū ē. nec ꝑmittēdū
lōgius efferri S3 reducam⁹ orōem noſtrā ad clarorꝝ virorꝝ exēplu3
¶ Pulſauit qſpiā Socratē Sophronici filiū faciē eius petulātiſſi
me cedēs. ſocrates ꝟo nō expugnauit. ſ3 illi⁹ ire ac petulātie ſe ꝑmi-
ſit. donec vult⁹ ei vndiq3 tuber fieret Uerꝝ vbi ira illi⁹ ſaciata ē So-
crates qͣdē nihil aliud egit. niſi ꝙ frōti ſue inſcripſit ꝑcuſſoris nomē
quēadmodū ſtatuis fieri ſolet. ille inqͭ h̄ op⁹ effecit. nec vlteri⁹ vlciſ
ci ꝑrexit ¶ Hec q̄ nr̄is ſilia ſt̄. ꝑdigna eē imitatōe duco. h̄ em̄ ſocrati
cū. illi nr̄o ꝯuenit. qͦd monet vt ꝑcutiēti maxillā vnā. alterā porriga
mus. tm̄ abeſt vt vlciſcamur Id aūt Periclis aut Euclidis ſil'ē illi
q̄ monemur ꝑſequētes expectare. ⁊ benigne iras illorꝝ tolerare. ⁊ ini
micis bona p̄cari. nō aūt maledicere. nā q̄ in illis erit p̄eruditꝰ. is
poſtea p̄ceptis nr̄is adqͥeſcet. nec q̄ſi ipoſſibilia ſint. aſpnabit̄ Haud
ſane p̄tereundū eſt Alexādri regis memorabile factū. q̄ cū darij fili-
as in captiuis haberet mirū in modū (vt ab oībꝫ p̄dicabat̄) formo-
ſas. ne videre qͣdē voluit. turpe eē ratus eos. q̄ viros vicīſſent. a mu
lieribꝫ ſuꝑari Hoc illi nr̄o ꝯuenit. ꝙ aſpiciēs mulierē ad voluptatē
et ſi rē nō ꝯſumet. tñ q2 ad id ꝯcupiuit in corde ſuo. crimine nō caret
Illud aūt Clinie Pytagore familiaris difficile eſt credere. non dedi
ta opa. ſed fortuito nr̄is ꝯuenire. q̄ cū poſſet triū talētorꝝ dānū iure-
iurādo ſibi delato effugere. ſoluere qͣde3 maluit. quā iurare. quāq̄3
ſine ꝑiurio id facere liceret. Audiuerat ille (vt mihi videt̄) p̄ceptū do
mini iuramenta vetantis ¶ Ex diſciplinis extraneis dūtaxat vti
lia ⁊ ad finē hūane vite attingendū ꝯferētia excerpēda eſſe.

Ed redeo ad id qͦd in p̄ncipio dicebā. nō oīa nob recipiēda ſt̄.
ſed tm̄ vtilia Etem̄ cū eos cibos. q̄ obeſſe pn̄t corpi. diligēter vi
temus. abſurdū eſt diſciplinarꝝ. qͥbꝫ anim⁹ alitur. rōem nullā habe
re. ſed tanq̄3 torrēs aliqͥs q̄cunq3 ſors obtulerit ſine defectu imerge-
re Et quū gubernator nō temere naui ventis ꝑmittat. ſed ad portū
dirigat. ⁊ ſagittari⁹ ad ſignū. ⁊ faber ⁊ achitect⁹ finē aliquē ſue artis
reſpiciat. nos ab hmōi opificibꝫ in cognoſcēdis rebꝫ nr̄is ſuꝑari Ne
q3 em̄ manualiū operū finis aliqͥs eſt. vite aūt hūane finis ē aliqͥs.
quē intueant̄ hi q̄ bn̄ viuere qͣrunt. ꝙ ſi nulla rōne huc atq3 illuc in
vita iactaremur. qͦd inter nos atq3 rates gubernaculis carētes inter
eſſet Uerꝝ vt muſicis gymniciſq3 certaminibꝫ eorundē ſt̄ exercitatio

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
227 E 59

nis. quoꝝ ⁊ premia. nec vllus quum ſe paleſtra aut pancratio exer
cuiſſet. lira deinde aut tibia certat. Neqꝫ em̄ Polydamas id agebat
nec Milo. ſed alter ante olympicum certamen currus ſiſtebat cur-
rētes Milo vero in clipeo vncto ſtabat. nec depelli ab eo vlla vi po
terat. reſiſtebat nō ſecus ac ſtatua quedā plumbo affixa Qꝫ ſi Mar
ſie aut olympij muſicam eſſent meditati. relicto puluere atqꝫ gym-
naſio. ſero coronas aut gloriam aſſecuti eſſent. aut effugiſſent ne cor
pora ſua deriſui haberentur. Sed nec Thimotheus relicta muſica
ſua in luctaminibus verſabat. Neqꝫ em̄ aſſecutus fuiſſet vt cūctis
muſicis longe antecelleret. cui tm̄ ſuperaret artis vt quotiens libu-
iſſet. animos hominuꝫ ⁊ vehementi armonia accenderet. ⁊ rurſus
molli ac placida leniret Quippe quum aliquando in Alexādri cō-
uiuio eum cantū quē phrygiū appellant modularet. vſqꝫ adeo regē
excitaſſe dr̄. vt ad arma capiēda ꝓſiliret. atqꝫ iterum ad comeſatores
epulaſqꝫ reduxiſſe modulatione mutata. tantas vires habet in mu
ſicis gymniciſqꝫ certaminibꝰ ad finem ſuū directa exercitatio

¶ Qꝫ non. niſi multis laboribus exercitatio-
nibuſqꝫ. vitam meremur eternam

Ed quoniam in coronarū atqꝫ pugilum exempla incidimus
proſequamur aliquātiſper in ea re. Porro illi quadam incre-
dibili laborum tolerātia vires adepti. cum infinitis ſudoribus in
gymnaſio manarint. innumeraſqꝫ plagas in exercitatione tulerint
victum aūt non voluptariū. neqꝫ iucunduꝫ. ſed quē magiſter ludi
preſcripſerit victitarint. ⁊ in ceteris om̄ibus (ne orationē ꝓtraham)
ita inſtituti. vt vita ante certamē acta meditatio fuerit certaminis.
tandē ſe nudant in ſtadio. ⁊ ſummo labore ac periculo decertant vt
oleaſtri aut apij aut eiuſmodi corona donentur. victoreſqꝫ a p̄cone
buccinent. Nos vero quibꝰ premia vite nr̄e adeo mirabilia ꝓpoſita
ſunt. vt nec magnitudo eoꝝ dici poſſit. nec multitudo numerari. in
vtrāqꝫ aurem ſecuri dormiētes. altera manu capere poſſe credemꝰ.
ꝑmulti ſane eſſꝫ inertia. ⁊ Sardanapalus ille primas omniū par-
tes in beatitudine ferret. vel margites forte. quem neqꝫ aratorē. ne-
qꝫ foſſorem. neqꝫ cuiuſqꝫ rei actorem fuiſſe Homerus ait. Si vtiqꝫ
Homero credendū eſt potiuſquā Pyctaco. qui inquit. arduuꝫ eſſe
bonū exiſtere. multis em̄ laboribus ſuſceptis vix eoꝝ bonoꝝ cōpo-
tem fieri contingit. quoꝝ nihil in hac vita eſſe ſimile paulo ante di-
cebamꝰ. Nō igit̄ deſidendū eſt nobis. nec ꝓ breui voluptate mari
me ſpes abijciende. niſi velimus cōuitia pati ⁊ poenas ſubire. non

hic apud hoīes (quanqꝫ ne hoc quidē paruū recte ſentiēti) ſꝫ aut ſub
terra aut vbicūqꝫ ſint illa iudicia. naꝫ qui nō ex volūtate delinq̄t ijs
forte aliqua dignabit̄ venia. qui aūt ex ꝓpoſito peiora eligit. nullaꝫ
habet excuſationē quin multiplici poena afficiatur.

¶Quonam modo cibis ⁊ ornamentis
erga corpus nos gerere debeamus.

Uid igitur faciendū eſt dicet quiſpiā. quid aliud q̄ curaꝫ ani
me habendū. ceteris oībus pro nihilo habitis. Non ergo cor/
pori ſeruiēdū niſi quantū ſumma coget neceſſitas. ſed aīa bonis ar
tibus imbuēda. ⁊ ex corpoꝝ vinculis ac paſſionū ſocietate per phi/
loſophiā eximenda. Illud p̄terea efficiendū eſt. vt corpus laboꝝ pa
tientiſſimū ſit. ventri autem nō ad voluptatem. ſed ad ſuſtentatio/
nem porrigendū. Naꝫ qui ſemꝑ cenas atqꝫ coquos mente agitant
epularūqꝫ gratia terras mariaqꝫ ꝑſcrutant̄. miſerabili admodū ſer
uitute p̄mūt̄. ⁊ grauiſſimo domino tributa pendūt. nihil leuius
patientes quā ij qui apud inferos poenas dant. virga ignē diuidē
tes. ⁊ cribro aquā ferētes. ⁊ ꝑfoſſum vas implere anhelātes. nulluꝫ
finē laboꝝ habētes. Tonderi aūt aut amiciri vltra quam neceſſitas
ſit aut miſeroꝝ eſt ſcđm Diogenē. aut iniurioꝝ. Itaqꝫ occupatū eē in
corporis ornatu. non minus turpe dicendū arbitror. quā aut peli/
cem eſſe aut adulterū. Quid eñ refert homini gnauo xiſtide amicia
tur. an vili aliqua veſte. dūmodo corpus ab imtēꝑie tuet̄. Qđ et
in ceteris obſeruandā eſt ne qđ ſupꝰnacuo moliamur. nec plus cor/
pori tribuamus q̄ aīe comodū ſit. Neqꝫ eñ minus turpe eſt viro q̄
vere hoc cognomine dignus exiſtat. nimiā curā corꝑis habere queꝫ
ad aliā quāuis paſſionē effeminatū eſſe. Omne porro ſtudiū pone
re vt corpori quā optime ſit. hoīs eſt ſeipſum ignorātis. nec intelligē
tis ſapiens illud ꝙ nō id qđ cernit̄ eſt homo. ſed opus eſt maiori ſa/
pientia. vt quiſqꝫ noſtrū quid tandē ipſe ſit poſſit agnoſcere.

De mentis expiatione per contemptū earum
quas ſenſus nobis porrigunt voluptatum

Erum enimuero id aſſequi nō expiata p̄us mente. impoſſibi
lius eſt. quā lippis oculis ſolē ꝑſpicere. Expiatio aūt aīe fit (vt
breuiter ſimul ⁊ abunde vobis dicam) ꝑ contemptum caruꝫ. quas
nobis ſenſus porrigūt voluptatū. Non igit̄ oculi paſcendi ſunt ab
ſurdis ſpectaculoꝝ miraculis. nō aſpectu corporum voluptatis ſti
mulos relinquentiū. non ꝑ aures ſonus infundendus. qui aīam
corrūpere poſſit. Nam ⁊ neq̄tia ⁊ ignauia ex huiuſmodi muſica gi/

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
227 E 59

gni ſolet. ſed ea muſica recipiēda ē. q̄ vſus Dauid poeta ſacrorū carminum regem (vt ferunt) ab inſania liberauit. ¶ Pitagoras etiam quū iuuenibꝰ quibuſdam vino ſertis ſaltuqꝫ ꝑ ciuitatem laſciuientibus obuiaret. dixiſſe dicit̄ ei q̄ modos tibia faciebat. vt mutata armonia doricū ꝯſonaret. quod vbi factuꝫ eſt. bacchantes illos a deo reſipuiſſe ferunt vt ſerta abijcerent. ⁊ rubore vultꝰ verecundiā ꝯfeſſi domū abirent. Tātū intereſt corrupta an ſalubri muſica impleare Quāobrem ab hac quidem muſica que nuuc in vſu eſt nō ſecus abhorrēdū vobis cenſeo. quam a quauis feditate. Jā vero eos vapores. q̄ odoratū delectent. aeri miſcere. aut vnguentis perungi. etiā interdicere vobis erubeſco. Quid dicēdū de his voluptatibus q̄ guſtu aut tactu fiunt: an dubitandū. quin ille q̄qꝫ eiuſmodi ſint. vt niſi quis caueat. ventri ac ſomno ſeruire nos veluti pecora cōpellāt

¶ Deſpiciēdum eſſe corpus. nec multū cure ei impendendum.

Eniqꝫ (vt ſummatim dicā) vniuerſum corpꝰ deſpiciendū eſt. niſi in luto voluptatū velimus ſummergi. aut certe tātū indulgēdū vt philoſophie (vt inquit Plato) miniſterium preſtare poſſit. Eadē ferme Platoni ⁊ paulus monet̄ dū ait. non oportere nos prouidentiā aliq̄ꝫ corporis habere ad voluptates. Nā ij qui corpꝰ optime curant. animā vero que eius ſeruitio vti debet. negligunt. nihil ab ijs dieffrunt. q̄ vt organa quā optīa habeāt ſummo ſtudio conquirūt. artē vero cuius gratia illa organa ſunt cōparata. deſpiciunt. Prorſus igitur ſeruādum eſt Nam caſtigare corpus. ⁊ compeſcere eius impetus vt immanē quandā beluam oportet. ⁊ eiuſdem aduerſus animā temerarios motꝰ rationis habena cohibere atqꝫ ſedare. nō autē frena voluptatū remittere. ⁊ anime curam abijcere. ⁊ inſtar aurige violētia eq̄rum tracti deferri. ſed Pithagore meminiſſe. qui quū intelligeret quendā ex familiaribꝰ ſuis cibi exarcitationibus vt pinguis fieret curare hic inquit nō ceſſat moleſtiorē ſibi carcerē inſtruere. Qō genꝰ moleſtie quū ſuſpicaret̄ Plato corpori ſuo impēdere. academiā inſalubrē attice locū ferūt ex induſtria delegiſſe. vt plus q̄ꝫ bona habitudo corpoꝝ (ceu vitis nimia luxuries) ob eam rem amputaret̄. Jpē quoqꝫ iam audiui ex medicis. ſummam corporis valitudinē periculoſam eſſe. Quum igitur hec nimia indulgentia ⁊ ipſi corpori inutalis ſit. ⁊ anime impedimentū afferat. in ea re ſtudium ponere manifeſtiſſima eſt inſania

¶ De cōtemptu corꝑis. quē ꝯſequit̄ ꝯtemptus diuitiaꝝ

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
227 E 59

Uod ſi corpus contēnere aſſuefacti eſſem⁹. parū cetera huius
vite admiraremur. quid opus eſſꝫ diuitijs. ſi voluptates cor
poris aſpernaremur. equidem non video niſi forte quem iuuaret
(vt in fabulis de draconibus fertur) reconditos theſauros vigilan
do cuſtodire Qui autem ad hec contēnenda ingenue eruditus eſſet
plurimū ab omni facinore ꝛ ꝟbo ꝛ opere abhorreret. ꝛ quicquid vl
tra ſufficientiā foret. ſiue id lydia gleba eſſet. ſiue formicaꝝ aurifera-
rum opus. tanto magis deſpiceret. quāto minus indigeret. Suffi
cientia aūt non ipſa libidine voluptatum. ſed nature neceſſitate de
finienda eſt. nam qui excedunt neceſſitatis terminos. ſimiles ſunt
ijs qui ꝑcipites deferunť nihil ſtabile inuenientes. vbi poſſint con
ſiſtere. nullum terminū precipitationis habentes. ſed quāto plu-
ra amplectunť tantidē aut etiam pluris indigēt ad voluptates im
plendas. Diuitiarum em̄ (vt ait Solon) nullus eſt terminus Ue-
rum ad eam rem Theognide magiſtro vtendū eſt. qui ita inqt Ne
qꝫ diuitias cupio. neqꝫ voto precor. ſed mihi contingat ex paruo vi
tam agere omni carentē moleſtia. Porro non ſine beniuolentia q̄-
dam mihi in mentē venit dictum Diogenis humana om̄ia ſimul
contēnentis. qui magno rege ditiorem ſe predicabat. quia videlicet
paucoꝝ indigeret At nobis niſi Pythie Miſij adſint talenta. ꝛ infi
nita ſoli iugera. ꝛ numeroſa armētoꝝ examina. nihil ſat erit Opor-
tet aūt (vt ego quidem arbitror) nec abſentes diuitias optare. nec p̄
ſentibꝫ gloriari. niſi quantū ſcias vti Sapienter em̄ Socrates. qui
quum videret hominē diuitijs affluentē. eaqꝫ de cauſa ſtudio quo
dam gloriabundū vadere. nō p̉us inquit te admirabor qꝫ notum
mihi fuerit q̄ pacto ſcias vti fortunis tuis An vero Phidias Po-
lycletuſqꝫ ſi auro aut ebore gloriati eſſent. ex quibꝫ alter ilienſibꝫ Jo
uem. alter iunonē effinxit argiuis. ridiculi haberenť. aliena bona ſi
bi glorie fore putātes. ꝓpriam vero artem qua illud aurū ꝓcioſius
factū eſt. ſilentio ꝓtereuntes Nos aūt humanā virtutē non ſatis de
coris ipſam per ſe habere arbitrantes. minori reprehenſiōe dignos
eſſe putabimus.

¶Adulationē oſtentationēqꝫ fugiendā eſſe.

T diuitias qdem ꝯtēnemus ꝛ voluptates deſpiciemus. veꝝ
blandicias ꝛ adulatiōes ſectabimur. ꝛ archilochee vulpis cal
liditate multiplicitateqꝫ gaudebimus. At nihil eſt qd eque fugere
debeat ſapiens. qꝫ ad oſtentationē viuere. ꝛ populares auras ſequi
Oportet aūt veram rōem vſqꝫ adeo ducem viuendi habere. vt etiaꝫ

ſi om̄es hoīes reclamēt. nihil muteť eoꝝ que recte inſtituerat. etiam
ſi infamiā vel pericula ſubire ꝓ recte factis neceſſe ſit. Naꝫ qui aliter
inſtitutus eſt. is nihil differre videtur ab egyptio ſophiſta. qui ⁊ ar
boꝛ fiebat ⁊ aqua ⁊ fera ⁊ quicquid liberet. Si quidem ipſe quoqꝫ
modo laudabit iuſticiam. ſi id placere audientibꝫ intelliget. modo
eam vituperabit. ſi ijs apud quos loquitur iniurias eſſe gratas co
gnoſcet. ⁊ (qđ ꝓpriū aſſentatoꝝ ē) vt Polypus ad ſpeciē ſubiecti ſoli
coloꝛē mutat. ita ⁊ ipſe ad voluntatē audientiū ſententiā mutabit

¶ Minutatim ⁊ vndequaqꝫ cogendū eſſe. quod ad eter
nam vitam conſequendam conducere videatur

Ed hec in noſtris libꝛis addiſcemꝰ perfectius. in p̄ſentia ve-
ro vmbꝛā aliquā virtutis deſcripſimus ex his extraneis do-
ctrinis. Qui enim diligenť e quauis re cogūt vtilitatem. etſi minu-
tatim id agāt. tamē vt magna flumīa. multa ex multis locis accipi
unt incrementa. Nā id qđ inquit poeta. ſi parum paruo addas id
qꝫ frequēter facias. non ad pecunie dumtaxat augmētū recte dictū
fuiſſe putādū eſt. ſed ad cuiuſuis ſcientie. ¶ Bias quidē igitur vnꝰ
e ſeptē ſapiētibus filio ſuo ad egyptios proficiſcenti. rogātiqꝫ patrē
q̇dnā agēdo maxime ſibi gratum faceret. ſi viaticum inquit ad ſene
ctutem cōpares. virtutem nimirū pro viatico intelligēs. ſed arctio-
ribꝫ terminis illam circumſcribēs. vtpote q̇ eius vtilitatem huma-
ne vite ſpacio diffiniunt. Ego autē ſiue quis Titoni ſenectutē. ſiue
viuaciſſimi apud noſtros Mathuſalē qui mille ānos minꝰ trigin
ta dicitur vixiſſe. ſi deniqꝫ vniuerſum tēpꝰ ex q̄ fuerunt homīes me-
tiatur ridebo puerilem eius ſentētiā. cōtēplans longum ⁊ inſeneſci
bile ſeculū. qđ quidē tale eſt. vt quemadmodum immoꝛtalis ani-
me ita etiam illius ſeculi nullum finem mens humana poſſit cōci-
pere. Ad quod vt viaticum paremus. omnis lapis (vt dicunt) mo
uendus eſt. vnde aliqua vtilitas ad eā rem ſit nobis futura

¶ Q; non retardemur ex eo. ꝙ que ad vi-
tam eternam dicunt. ſunt laboꝛioſa

On igitur quia ardua ſunt hec ⁊ laboꝛioſa. idcirco toꝛpeſca-
mus ſed memoꝛes illius ſentētie. opoꝛtere videlicet vnūquē-
qꝫ vitam pꝛobatiſſimā eligere. expectare aūt vt conſuetudo faciat il-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
227 E 59

lam iocundã atq̧ dulcem videri. ea ſequi aggrediamur Turpe eñi eſt. quum tẽpus per ſecordiam abierit. tunc demuz illud reuocare. quum preter dolorem nihil ſit amplius vocanti rediturum

¶ Concluſio

Go igitur que optima eſſe rebar. partim nũc vos admonui. partim omni vite tempore admonebo Vos autẽ (quum tria ſint morboꝝ genera) vtinã ne vos ei ſimiles preſtetis. qđ inſanabi/le eſt. neu ita mente egrotetis. vt pleriq̧ ſolent corpore egrotare Nã ij qui parua valitudine angunť. ipſi ꝓficiſcuntur ad medicos Qui vero grauiori morbo ꝑmunť. ad ſe curantes accerſunt. At ij qui in atram bilẽ inſanabiliter tranſuecti ſunt. ne veniẽtes quidem medi/cos recipiũt Qđ vos nõ patiamini. nũc recta cõſilia aſpernantes

¶ Magnus Baſilius de poetarum oratorum hiſtoricorumq̧ ac philoſophorum legendis li/bris (quo facilius intelligatur) rubricis tituliſ/q̧ interſtinctus. foeliciter finit

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
227 E 59

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
227 E 59

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
227 E 59

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
227 E 59

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
227 E 59

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
227 E 59

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
227 E 59

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
227 E 59

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
227 E 59

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
227 E 59

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
227 E 59